

Czwartek, 16 września 2021 r.

P9_TA(2021)0390

Sprawa obrońcy praw człowieka Ahmeda Mansoora w Zjednoczonych Emiratach Arabskich**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 2021 r. w sprawie obrońcy praw człowieka Ahmeda Mansoora w Zjednoczonych Emiratach Arabskich (2021/2873(RSP))**

(2022/C 117/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Zjednoczonych Emiratów Arabskich (ZEA), zwłaszcza rezolucję z dnia 4 października 2018 r. w sprawie Zjednoczonych Emiratów Arabskich, w szczególności sytuacji obrońcy praw człowieka Ahmeda Mansoora ⁽¹⁾,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Josepa Borrella z 10 grudnia 2020 r. na posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych, w którym stwierdził, że prawa człowieka to DNA Unii Europejskiej,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z 1 stycznia 2019 r. w sprawie Ahmeda Mansoora,
- uwzględniając oświadczenie ekspertów ONZ ds. praw człowieka z 12 czerwca 2018 r., w którym zaapelowali oni o natychmiastowe uwolnienie więzionego obrońcy praw człowieka Ahmeda Mansoora, oraz oświadczenie z 7 maja 2019 r. potępiające warunki jego przetrzymywania,
- uwzględniając Arabską kartę praw człowieka,
- uwzględniając ustalenia dotyczące współpracy między ZEA a ESDZ z 2018 r.,
- uwzględniając ostatnią rundę dialogu dotyczącego praw człowieka między UE a ZEA, która odbyła się 9 czerwca 2021 r. w formacie wirtualnym, a także drugie spotkanie wyższych urzędników ministerstwa spraw zagranicznych i współpracy międzynarodowej ZEA oraz ESDZ, które odbyło się zdalnie 3 marca 2021 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania oraz Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, których ZEA są stroną,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych z 1966 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając globalny system sankcji UE za naruszenia praw człowieka,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie wolności wypowiedzi,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie tortur oraz innego okrutnego traktowania,
- uwzględniając fakt, że w 2015 r. Ahmedowi Mansoorowi przyznano prestiżową Nagrodę Martina Ennalsa dla obrońców praw człowieka,
- uwzględniając fakt, że w 2020 r. Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy przyznało Ludzajn al-Hazlul Nagrodę Praw Człowieka im. Václava Havla,
- uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 11 z 13.1.2020, s. 21.

Czwartek, 16 września 2021 r.

- A. mając na uwadze, że 29 maja 2018 r. Ahmed Mansoor został skazany po rażąco niesprawiedliwym procesie na 10 lat więzienia przez sąd apelacyjny w Abu Zabi pod zarzutami związanymi z jego działalnością na rzecz praw człowieka; mając na uwadze, że 31 grudnia 2018 r. Federalny Sąd Najwyższy ZEA podtrzymał ten wyrok; mając na uwadze, że nałożono na niego również grzywnę w wysokości miliona dirhamów ZEA (232 475 EUR) oraz postanowiono, że po wyjściu na wolność pozostanie pod nadzorem przez trzy lata;
- B. mając na uwadze, że ministerstwo spraw zagranicznych i współpracy międzynarodowej ZEA stwierdziło w oświadczeniu z 29 marca 2017 r., że „Wydział Prokuratury ds. Przepływów Elektronicznych wydał nakaz zatrzymania Ahmeda Mansoora pod zarzutem rozpowszechniania fałszywych i wprowadzających w błąd informacji w internecie w celu propagowania wrogości i sekciarstwa”; mając na uwadze, że w innych oświadczeniach władz ZEA wskazano, iż jedyną przyczyną jego zatrzymania były w rzeczywistości jego poglądy głoszone w internecie; mając na uwadze, że stawiane mu zarzuty opierają się na domniemanych naruszeniach ustawy o cyberprzestępczości, przyjętej przez ZEA w 2012 r.; mając na uwadze, że według Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka i Human Rights Watch został on skazany wyłącznie za propagowanie praw człowieka, w tym za tweety o niesprawiedliwości w jego kraju, udział w seminariach internetowych poświęconych prawom człowieka i wysyłanie wiadomości organizacjom pozarządowym zajmującym się prawami człowieka;
- C. mając na uwadze, że od czasu aresztowania w marcu 2017 r. Ahmed Mansoor pozostaje w odosobnieniu w więzieniu al-Sadr w Abu Zabi, gdzie pozbawiono go podstawowych artykułów i przysługujących mu praw więźnia, zgodnych z prawem ZEA i międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka, w tym wzorcowymi regułami minimum ONZ postępowania z więźniami; mając na uwadze, że zakazano mu nawiązywania jakichkolwiek kontaktów z innymi więźniami i rodziną, z wyjątkiem czterech 30-minutowych wizyt żony oraz ograniczonych rozmów telefonicznych z matką i żoną; mając na uwadze, że w 2019 r. dwukrotnie rozpoczął strajk głodowy, aby domagać się poszanowania jego podstawowych praw jako więźnia;
- D. mając na uwadze, że od ponad 10 lat władze ZEA naruszają prawa Ahmeda Mansoora, dopuszczając się arbitralnych aresztowań i zatrzymań, gróźb śmierci, napaści fizycznej, nadzoru rządowego i nieludzkiego traktowania w areszcie;
- E. mając na uwadze, że specjalny sprawozdawca ONZ ds. sytuacji obrońców praw człowieka stwierdził, że „warunki przetrzymywania i traktowanie [emirackich obrońców praw człowieka Ahmeda Mansoora, Mohammeda al-Rokena i Nassera bin Ghaitha], takie jak przedłużająca się izolacja, naruszają standardy praw człowieka i mogą równać się torturom”;
- F. mając na uwadze, że grupa ekspertów ONZ ds. praw człowieka wezwała rząd ZEA do uwolnienia Ahmeda Mansoora, uznając jego aresztowanie za bezpośredni atak na legalną działalność obrońców praw człowieka w ZEA;
- G. mając na uwadze, że przed ostatnim aresztowaniem w 2017 r. Ahmed Mansoor domagał się powszechnych i bezpośrednich wyborów w ZEA oraz przyznania uprawnień legislacyjnych Federalnej Radzie Narodowej, która jest organem doradczym rządu; mając na uwadze, że był on również administratorem forum internetowego o nazwie Al-Hiwar al-Emarati (Emiracki Dialog), na którym krytykowano politykę ZEA;
- H. mając na uwadze systematyczne prześladowania obrońców praw człowieka, dziennikarzy, prawników i nauczycieli wypowiadających się na temat polityki i praw człowieka w ZEA; mając na uwadze, że zwłaszcza od 2011 r. państwo nasiliło ataki na wolność zrzeszania się, zgromadzeń i wypowiedzi; mając na uwadze, że obrońcy praw człowieka i członkowie ich rodzin padają ofiarą wymuszonych zaginięć, przedłużających się arbitralnych zatrzymań, tortur, nękania sądowego i niesprawiedliwych procesów sądowych, zakazów podróżowania, nadzoru fizycznego i cyfrowego oraz arbitralnych zwolnień z pracy;
- I. mając na uwadze, że nieprecyzyjna i zbyt szeroka definicja terroryzmu w prawie ZEA umożliwia zakwalifikowanie szerokiego zakresu pokojowych i legalnych działań jako terroryzmu;
- J. mając na uwadze, że ZEA wykorzystują wyrafinowane oprogramowanie szpiegujące do ataków na aktywistów i innych oponentów; mając na uwadze, że Ahmed Mansoor był celem ataków oprogramowania szpiegującego dostarczonego przez izraelską grupę NSO; mając na uwadze, że w wyniku wycieku danych z Pegasusa w lipcu 2021 r. ujawniono, że władze ZEA wykorzystywały oprogramowanie szpiegujące NSO przeciwko wielu celom, w tym obrońcom praw człowieka zarówno w ZEA, jak i za granicą; mając na uwadze, że Ludżajn al-Hazlul, prominentna saudyjska obrończyni praw kobiet, była również celem cyberataków ze strony władz ZEA, które włamały się na jej skrzynkę pocztową przed aresztowaniem i przymusowym przekazaniem do Arabii Saudyjskiej;

Czwartek, 16 września 2021 r.

- K. mając na uwadze, że kobiety w ZEA nadal podlegają szeregowi dyskryminacyjnych przepisów i praktyk; mając na uwadze, że naruszenia praw kobiet obejmują porwania saudyjskich i emirackich kobiet i działaczek na rzecz praw kobiet oraz branie ich jako zakładników, brak dochodzenia i odpowiedzialności za domniemane przestępstwa przeciwko kobietom, czego przykładem jest napaść na tle seksualnym na brytyjską obywatelkę Caitlin McNamarę, gdzie oskarżony sprawca nie został przesłuchany ani pociągnięty do odpowiedzialności, systemowa dyskryminacja kobiet, wykorzystywanie pracownic migrujących, handel usługami seksualnymi i niewolnictwo seksualne;
- L. mając na uwadze, że system *kafala* (sponsoring) jest nadal stosowany w ZEA jako integralny element porządku społecznego i prawnego; mając na uwadze, że według doniesień międzynarodowych organizacji praw człowieka powszechnie jest stosowane w ZEA nieludzkich praktyk wobec zagranicznych pracowników, którzy stanowią 80 % ludności kraju, a naruszenia te nasiliły się w czasie wybuchu pandemii COVID-19; mając na uwadze, że w ramach przygotowań do zbliżających się międzynarodowych targów Expo 2020 w Dubaju, które mają się odbyć od października 2021 r. do marca 2022 r., przedsiębiorstwa i firmy budowlane zmuszają pracowników do podpisywania nieprzetłumaczonych dokumentów, konfiskują ich paszporty, narażają ich na ekstremalne godziny pracy w niebezpiecznych warunkach pogodowych i zapewniają im niesanitarnie warunki mieszkaniowe;
- M. mając na uwadze, że ZEA i UE podpisały dwustronną umowę o zniesieniu wiz krótkoterminowych, zwalniającą obywateli ZEA z obowiązku posiadania wizy Schengen;
- N. mając na uwadze, że UE jest głównym darczyńcą programów współpracy między organami sądowymi Interpolu; mając na uwadze, że kandydatem na prezydenta Interpolu jest generalny inspektor ministerstwa spraw wewnętrznych ZEA, generał dywizji Ahmed Nasser al-Raisi;
- O. mając na uwadze, że ZEA nie ratyfikowały szeregu konwencji ONZ dotyczących praw człowieka, zwłaszcza Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz jego protokołów fakultatywnych w sprawie zniesienia kary śmierci i przeciwko torturom, a także Międzynarodowej konwencji o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem;
- P. mając na uwadze, że UE uznaje ZEA za partnera, w tym w obszarach stosunków politycznych i gospodarczych; mając na uwadze, że od 2013 r. UE i ZEA prowadzą dialog dotyczący praw człowieka, którego posiedzenia odbywają się dwa razy do roku, oraz mając na uwadze, że 10. dialog dotyczący praw człowieka między UE a ZEA, który odbył się 9 czerwca 2021 r., stanowił okazję do omówienia z władzami ZEA kwestii budzących niepokój;
- ponownie zdecydowanie potępią zatrzymanie Ahmeda Mansoora i wszystkich innych obrońców praw człowieka w ZEA, którzy zostali uwięzieni wyłącznie za korzystanie z podstawowych praw człowieka, w tym prawa do wolności słowa, zrzeszania się, pokojowego zgromadzenia się i wypowiedzi zarówno w internecie, jak i poza nim, które to prawa są zapisane nie tylko w uniwersalnych aktach dotyczących praw człowieka, ale również w Arabskiej karcie praw człowieka; głęboko ubolewa nad rozdzwieniem między twierdzeniami władz ZEA, że jest to tolerancyjny kraj szanujący prawa, a faktem, że obrońcy praw człowieka są tam przetrzymywani w ciężkich warunkach;
 - ponawia swój apel o natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie Ahmeda Mansoora, Mohammeda al-Rokena i Nassera bin Ghaitha, a także wszystkich pozostałych obrońców praw człowieka, działaczy politycznych i pokojowych dysydentów;
 - wzywa władze ZEA, aby do czasu uwolnienia więźniów zagwarantowały, by Ahmed Mansoor i wszyscy inni więźniowie byli traktowani zgodnie z wzorcowymi regułami minimum ONZ postępowania z więźniami; wzywa w szczególności do zaprzestania izolacji Ahmeda Mansoora, do umożliwienia wszystkim więźniom regularnych wizyt prawników i członków rodzin oraz do zapewnienia im odpowiedniej opieki medycznej, do umożliwienia ekspertom ONZ i międzynarodowym organizacjom pozarządowym odwiedzania Ahmeda Mansoora i innych osób w więzieniu oraz do monitorowania warunków ich przetrzymywania, a także do dogłębnego zbadania wszystkich zarzutów dotyczących tortur;
 - wyraża głębokie zaniepokojenie ciągłymi doniesieniami, w tym przeciekami opublikowanymi w lipcu 2021 r., zgodnie z którymi Ahmed Mansoor nadal przebywa w izolacji w fatalnych warunkach; przypomina władzom ZEA, że długotrwałe i bezterminowe przetrzymywanie w izolacji równa się torturom; wzywa władze ZEA do zagwarantowania sprawiedliwości proceduralnej i rzetelnego procesu sądowego wszystkim zatrzymanym, w tym więźniom sumienia; wzywa władze do zmiany ustawy antyterrorystycznej, ustawy o zwalczaniu cyberprzestępczości i ustawy federalnej nr 2/2008, które są stale wykorzystywane do prześladowania obrońców praw człowieka, w celu zapewnienia zgodności z międzynarodowymi standardami w dziedzinie praw człowieka;

Czwartek, 16 września 2021 r.

5. wzywa władze ZEA, by zaprzestały nękania obrońców praw człowieka i bezzwłocznie zniosły zakaz ich podróżowania; nalega, by władze gwarantowały obrońcom praw człowieka w ZEA możliwość prowadzenia legalnej działalności na rzecz praw człowieka w każdych okolicznościach, zarówno w kraju, jak i za granicą, bez obawy przed represjami i bez jakichkolwiek ograniczeń, w tym szykan sądowych;
6. wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do uważnego śledzenia sprawy Ahmeda Mansoora w celu zapewnienia jego natychmiastowego uwolnienia i uwolnienia innych obrońców praw człowieka; wzywa w szczególności wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do złożenia wniosku o odwiedzenie w więzieniu obrońców praw człowieka podczas zbliżającej się wizyty w ZEA oraz do publicznego i prywatnego wezwania do ich natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia podczas spotkań z władzami ZEA; wzywa ESDZ do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania z dotychczasowych działań podjętych przez delegaturę UE i państwa członkowskie w Abu Zabi, mających na celu zapewnienie Ahmedowi Mansoorowi odpowiedniego wsparcia;
7. wzywa wszystkie państwa członkowskie, biorąc pod uwagę wewnętrzne represje stosowane przez ZEA – zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającym unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania⁽²⁾ – do zawieszenia sprzedaży i wywozu technologii nadzoru do ZEA oraz jej obsługi i aktualizacji, jeżeli nie zostaną podjęte konkretne i wymierne działania w celu zaradzenia takim nadużyciom;
8. wzywa ESDZ, by zaproponowała przyjęcie ukierunkowanych środków UE przeciwko osobom odpowiedzialnym za poważne naruszenia praw człowieka w ZEA, w tym prześladowanie Ahmeda Mansoora i innych obrońców praw człowieka, w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka; przypomina, że wszystkie procedury nakładania sankcji muszą być oparte na dowodach i wszczynane tylko wtedy, gdy można stwierdzić konkretne naruszenia praw człowieka;
9. wzywa UE do przyjęcia i opublikowania istotnych wskaźników dotyczących praw człowieka oraz wykazu indywidualnych przypadków na potrzeby dialogu dotyczącego praw człowieka z ZEA, aby umożliwić prawdziwą i zorientowaną na wyniki dyskusję na temat praw człowieka;
10. wzywa UE do włączenia debaty na temat praw człowieka, w szczególności sytuacji obrońców praw człowieka, jako stałego punktu obrad na dorocznym spotkaniu na szczycie między UE a Radą Współpracy Państw Zatoki;
11. wyraża zaniepokojenie doniesieniami o wykorzystywaniu przez władze ZEA oprogramowania szpiegującego grupy NSO do bezprawnego namierzania telefonów komórkowych setek osób w Zjednoczonym Królestwie, w tym prawników, pracowników naukowych i parlamentarzystów; wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, by domagał się wyjaśnień od władz ZEA, w tym w odniesieniu do ewentualnego namierzania obywateli UE lub innych osób na terytorium UE, oraz do złożenia sprawozdania Parlamentowi;
12. przypomina, że w 2015 r. UE podpisała z ZEA umowę o zniesieniu wiz krótkoterminowych; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania na temat zgodności tej umowy z odnośnym prawodawstwem UE, zwłaszcza w odniesieniu do uwzględniania praw człowieka i podstawowych wolności jako kryteriów zwolnienia z obowiązku wizowego; wzywa Komisję i Radę do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania z postępów w tej dziedzinie;
13. wzywa członków Zgromadzenia Ogólnego Interpolu, a w szczególności państwa członkowskie UE, do należytego przeanalizowania zarzutów o łamanie praw człowieka, dotyczących generała dywizji Nassera Ahmeda al-Raisiego przed wyborem kierownictwa tej organizacji w dniach 23–25 listopada 2021 r.; odnotowuje obawy wyrażane przez społeczeństwo obywatelskie w związku z jego kandydaturą i potencjalnym wpływem na reputację instytucji;
14. w celu wyrażenia dezaprobaty dla naruszeń praw człowieka w ZEA zwraca się do międzynarodowych przedsiębiorstw sponsorujących Expo 2020 w Dubaju o wycofanie sponsoringu i zachęca państwa członkowskie do nieuczestniczenia w tym wydarzeniu;
15. głęboko ubolewa nad rolą władz ZEA w ekstradycji działaczki na rzecz praw kobiet Ludzajn al-Hazlul do Arabii Saudyjskiej, gdzie została uwięziona, torturowana i prześladowana za wspieranie praw kobiet;
16. wyraża zaniepokojenie sytuacją kobiet w ZEA mimo pewnych postępów i wzywa władze do zreformowania ustawy o statusie osobowym, aby zapewnić kobietom równe prawa oraz zagwarantować, że emirackie kobiety będą mogły przekazywać obywatelstwo swoim dzieciom na równi z mężczyznami;

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 11.6.2021, s. 1.

Czwartek, 16 września 2021 r.

17. z zadowoleniem przyjmuje moratorium na wykonywanie kary śmierci w ZEA od 2017 r.; wzywa ZEA do ratyfikacji Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz jego protokołu mającego na celu zniesienie kary śmierci;
 18. popiera stały i pogłębiony dialog między UE i jej państwami członkowskimi a ZEA w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, jak przewidziano w ustaleniach dotyczących współpracy; uważa, że regularne posiedzenia międzyparlamentarne między Parlamentem a jego partnerami z Zatoki Perskiej stanowią ważne forum rozwoju konstruktywnego i szczerego dialogu dotyczącego wszystkich kwestii budzących niepokój, w tym praw człowieka, bezpieczeństwa i handlu;
 19. wzywa do ustanowienia bardziej rygorystycznych zasad przejrzystości w odniesieniu do działalności lobbingowej organizacji zagranicznych wobec instytucji UE;
 20. apeluje o przetłumaczenie niniejszej rezolucji na język arabski;
 21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentowi Zjednoczonych Emiratów Arabskich, Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Komisji, Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Praw Człowieka, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka oraz rządowi państw członkowskich Rady Współpracy Państw Zatoki.
-